

Taal uit de zaal
Mark Teurlings

Abonneer u nu op de Karakter Nieuwsbrief.

Ga naar www.karakteruitgevers.nl;

 www.facebook.com/karakteruitgevers;

 www.twitter.com/UitKarakter en:

- * ontvang regelmatig informatie over de nieuwste titels;
- * blijf op de hoogte van speciale aanbiedingen
en kortingsacties;
- * én maak kans op fantastische prijzen!

www.karakteruitgevers.nl biedt informatie over al onze boeken, Nova Zembla-luisterboeken en softwareproducten.

Kijk op www.karakteruitgevers.nl/errata voor eventuele aanpassingen of aanvullingen op deze titel.

Taal uit de zaal

#

Mark Teurlings

Karakter Uitgevers B.V.

© Mark Teurlings
© 2015 Karakter Uitgevers B.V., Uithoorn
© 2015 Crimesite
Opmaak binnenwerk: Spleters
Omslagontwerp: Villa Grafica

ISBN 978 90 452 0813 8
NUR 610 / 820

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of vervoelvoudigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De uitgever heeft getracht alle rechthebbenden op copyright van fotomateriaal te bereiken. Zij die desondanks menen aanspraak te kunnen maken op deze rechten, kunnen zich tot de uitgever wenden.

Bij het samenstellen van deze uitgave is en de grootst mogelijke zorgvuldigheid nagestreefd, echter bestaat de mogelijkheid dat de informatie die in deze uitgave wordt aangeboden, niet volledig is of onjuistheden bevat.

De uitgever en maker zijn in zijn geheel niet aansprakelijk voor de gevolgen van activiteiten die worden ondernomen op basis van deze uitgave.

Inhoud

Voorwoord	7
1 Geïrriteerde rechters: 'Hullie'	11
2 Broertje	14
3 Geïrriteerde rechters: Uw vraag was?	15
4 Grappige antwoorden 1	16
5 Edellaakbare rechters	17
6 Spreekwoorden 1	20
7 Eed of Belofte	23
8 Versprekingen	25
9 Hoe stom kun je zijn?	28
10 Deftig gesproken, maar wel fout	30
11 Ontvoering	33
12 Levenslang	39
13 Ingewikkeld	42
14 Spreekwoorden 2	46
15 Moordzaak en noodweer	49
16 De Zwarte Cobra... een anekdote	53
17 Grappige antwoorden 2	61

18	I advise you not to....	67
19	Drankprobleem	69
20	Spreekwoorden 3	75
21	I want half: spelen met taal in het recht	78
22	Bijgeloof	84
23	Andere grappige zaken	91
24	Criminele organisatie	97
25	Ajax-supporters	100
26	Grijze Wolven	103
27	Echtscheidingszaken	105
28	Tip	109
29	Grappige antwoorden 3	111
30	In België is alles anders. Nou ja, een beetje	118
31	Spreekwoorden 4	129
32	Vrijwillige terugtred	131
33	Grappige antwoorden 4	134
34	Voorwaardelijk opzet?	138
35	Saban Baran	141
36	Weduwe Mieremet en de deal	144
37	Stanley Hillis	146
38	Invrijheidsstelling	152
39	Grappige antwoorden 5	156

Voorwoord

Al meer dan 20 jaar sta ik als advocaat in de rechtszaal. In de eerste jaren heb ik zaken gedaan op tal van rechtsgebieden. De laatste jaren ben ik mezelf meer gaan specialiseren. Ik ben actief met internet en help veel mensen om op een snelle en goedkope manier samen te scheiden. Daarnaast ben ik vooral bekend als strafrechtadvocaat en treed ik meestal op in grote strafzaken.

In de rechtszaal draait het allemaal om het woord en de overtuiging. Taal is daardoor van zeer groot belang binnen de rechtsspraak. Het is een heerlijk gevoel wanneer rechters kunnen worden overtuigd door een goed opgebouwd, krachtig pleidooi dat inhoudelijk klopt en waar mogelijk gebruik wordt gemaakt van humor.

Door de jaren heen is het me vaak opgevallen dat mensen in de rechtszaal soms erg grappige vergissingen maken. De een wil te deftig praten, de ander gebruikt spreekwoorden verkeerd en de volgende heeft eenvoudigweg geen goede kennis van de Nederlandse taal. In de rechtszaal is dat geen enkel probleem. Wanneer mensen een fout maken wordt er niet gelachen, behoudens een doodenkele keer, en wordt er met respect naar iemand geluisterd. Dat neemt niet weg dat juristen zich

onderling goed vermaken met de taalblunders. Maar met respect uiteraard.

De kiem voor het boek *Taal uit de zaal* ligt in de periode dat ik tijdens een grote zaak wat uitspraken bijhield en ze op mijn Facebook plaatste. Een bevriende rechter raadde me vervolgens aan de uitspraken op Twitter te plaatsen. Toen ik, een paar maanden later, de berichten op Twitter plaatste met #taaluitdezaal, had ik direct succes en groeide het aantal mensen dat mij volgde zienderogen. Niet lang daarna was ik op een Togatworrel, een borrel die wordt gehouden voor twitterende juristen, en merkte ik dat het gebruik van #taaluitdezaal flink gestegen was: steeds meer rechters, advocaten en officieren van justitie waren begonnen grappige opmerkingen en zinnen uit de rechtszaal op Twitter te plaatsten.

Voor dit boekje heb ik in eerste plaats zo veel mogelijk geput uit materiaal dat uit mijn eigen praktijk voortkomt. Ik leid de anekdotes in door de betreffende zaak in het kort te bespreken alvorens ik tot de clou kom. Ik bespreek kort wat zaken waar grappige dingen in werden gezegd, maar ik heb hier en daar ook wat zinnen en opmerkingen genoemd die ik van anderen heb gehoord. Naast voorbeelden uit mijn eigen praktijk of die van anderen, en om aan te tonen dat de Nederlandse taal een grensoverschrijdend fenomeen is, haal ik ook een aantal zaken en grappige anekdotes uit Vlaanderen aan.

Een andere grote bron van anekdotes en citaten is zoals gezegd Twitter. Ik wil hierbij dan ook de Twitterraars bedanken; zij leverden niet alleen stof voor dit boek maar spoorden me ook aan om het te maken. Mede dankzij hen is #taaluitdezaal gegroeid tot wat het nu is.

Al tijdens het schrijven van dit boek waren er mensen die zich hardop afvroegen of mijn boek zou draaien om het beledigen van zogenoemde ‘domme criminelen’. Ook op internet doken af en toe dat soort berichten op. Natuurlijk is dit niet het geval. Zoals jullie zullen lezen citeer ik alle partijen uit de rechtszaal en spaar ik mezelf ook niet.

Geniet allemaal van de spraakverwarringen. En Twitter vooral alle nieuwe uitspraken met de

#taaluitdezaal.

‘ Het ligt
niet aan mij,
maar jullie
moeten bij
hunnie
zijn! ’

1 Geïrriteerde rechters: 'Hullie'

Een rechter stelt zich in principe altijd onafhankelijk, onbevooroordeeld en geïnteresseerd op. Het is de bedoeling dat een rechter pas oordeelt en nadenkt over de feiten nadat de zaak behandeld is. Een rechter is zich er ook zeer van bewust dat indien hij of zij laat merken een bepaalde mening te hebben over de feiten en de schuld van een verdachte, de rechter het gevaar loopt te worden gewraakt. Toch is het voor een rechter lastig om zich in te houden en om niet een beetje te laten merken hoe hij of zij over iets of iemand denkt. Dat zorgt soms voor lachwekkende situaties.

#taaluitdezaal

Veel mensen gebruiken ten onrechte het woord 'hun' en verbasteringen daarvan:

'Hun kunnen hun vergullen.'

————— *

Zo stond ik zo'n vijftien jaar geleden een jongeman bij, Hans. Hans had een vervelend probleem. Hij kan soms, zonder dat hij het voelt aankomen, opeens erg agressief worden. Hans heeft een schat van een vader die enorm met de negatieve momenten van zijn zoon in zijn maag zit. Nu had Hans op straat een vrouw aangevallen omdat zij met haar fiets naar zijn mening niet

snel genoeg aan de kant ging voor zijn scooter. Eerst had hij de vrouw uitgemaakt voor van alles en nog wat om haar vervolgens met fiets en al in het gras te duwen, waardoor ze op de grond viel. Haar tienjarige dochter fietste naast haar moeder en was getuige. Hans had wel spijt, maar vond wel dat het allemaal enorm werd opgeklopt. Zijn veroordeling bij de rechtbank trekt hij niet en hij heeft beroep aangetekend. Ik sta Hans bij in het beroep bij het Gerechtshof.

De vader van Hans hoorde achter in de zaal hoe zijn zoon zijn kant van het verhaal uit de doeken deed in onvervalst plat Amsterdams. Hans liet merken hoe boos hij was op de agenten die hem gearresteerd hebben en de politie in het algemeen. De rechters van het hof (raadsheren genoemd) wiebelden zichtbaar ongemakkelijk op hun stoelen. Ze bespeurden geen enkele spijt bij Hans.

‘Hun willen mij altijd hebben,’ riep Hans uit. En hij vervolgd over de politie: *‘Als ik bij de garages sta bij ons huis zitten hun altijd te kijken en wachten hun tot ze me op iets kunnen pakken.’*

De oudste raadsheer was zichtbaar geïrriteerd en liep wat rood aan bij het verhaal van Hans. Hij deed nog een poging zich te beheersen en vroeg Hans: *‘Maar denkt u niet dat er ook een oorzaak bij uzelf moet worden gezocht?’*

Hans werd nog bozer en liet zijn agressiviteit duidelijk zien in de zaal. *‘Als hun niet altijd zo op mijn huid zitten is er niets aan de hand. Hun zijn altijd met me bezig. Het ligt niet aan mij, maar jullie moeten bij hunnie zijn!’*

De oudste raadsheer had het nu tientallen keren

aangehoord en kon zich niet meer beheersen: *‘Is het niet bullie?’* vroeg hij op scherpe toon.

De voorzitter schoot in de lach en de anderen aan de tafel konden hun lachen ook niet meer inhouden.

De lach werkte aanstekelijk en hield even aan.

Ik begreep de grap, maar bleef uiteraard strak voor me uit kijken. Hans draaide zich naar mij toe en zei:

‘Ik snap hunnie niet!’

2 Broertje

Jaren later meldde de vader van Hans zich weer. Het ging met Hans een stuk beter, maar tot zijn grote spijt heeft zijn dochter Petra hetzelfde probleem. Ook zij kan uit het niets heel agressief worden. En toen ik haar wat beter leerde kennen, merkte ik inderdaad dat zij net zo eigenwijs is als haar broer en net zo venijnig uit de hoek kan komen. Het plat Amsterdams is ook haar niet vreemd. Zo liet ze de rechter weten dat ze *'haar wel kan'* en *'hem wel kon'*, dat *'hun elkaar kenden'* enzovoorts. Taal die in Amsterdam voor veel mensen heel gewoon is geworden waardoor ze niet eens weten dat het eigenlijk *'kennen'* is, en niet *'kan'* en *'kon'*.

Op de zitting bij de politierechter had Petra nóg een mooie zin. Op het moment dat zij vertelde dat haar broer Hans haar hielp en dat zij de ruzie met een meisje door hem had laten oplossen zei ze: *'Ik heb mijn broertje daarvoor ingespannen.'*

‘Ik wil gewoon een vraag op mijn antwoord.’

3 Geïrriteerde rechters: Uw vraag was?

Een andere geïrriteerde rechter maakte ik mee bij een moordzaak. De cliënt had een goede verhaal, maar had alle schijn tegen zich. Het probleem tijdens de behandeling van de zaak was dat de cliënt geen antwoord gaf op de vragen die de rechter aan hem stelde. Elke keer ontweek hij de vraag en vertelde hij een heel ander verhaal. De rechter zag zijn hele opbouw van vragen in rook opgaan. Telkens onderbrak hij de cliënt en probeerde hij het opnieuw. Toen dat bij herhaling niet tot het gewenste resultaat leidde, onderbrak de rechter de cliënt ruw, verhief zijn stem en riep hard: *‘Ik wil gewoon een vraag op mijn antwoord.’* De rechter was zo van zijn stuk gebracht dat hij niet eens door had wat hij verkeerd had gezegd en geïrriteerd en verbaasd de lachers in de zaal aanschouwde.

4 Grappige antwoorden 1

Het is niet zo dat er alleen maar foutjes worden gemaakt in zinnen, gezegden en spreekwoorden. Soms zijn de dingen die gezegd worden eenvoudigweg heel grappig. Soms bedoeld, maar vaak ook onbedoeld.

Zo was er een zitting bij de Rechtbank 's-Hertogenbosch waar om tien uur 's ochtends een verdachte terecht stond voor het stelen van drank uit winkels. De rechter stelde al een tijdje vragen maar was niet tevreden over de onevenwichtige antwoorden. De rechter vroeg: *'Hebt u nu ook gedronken?'*

Verdachte: *'Ja, natuurlijk!'*

Een rechter kan in strafzaken verschillende straffen uitdelen. Uiteraard is de gevangenisstraf bekend, maar de meeste mensen kennen ook de variant: een werkstraf of onbetaalde arbeid ten algemene nutte. Een cliënt maakte bij de rechtbank duidelijk dat hij *'de voorkeur gaf aan strafwerk in plaats van gevangenisstraf.'*

Soms kom je ook grappige dingen tegen die iemand in zijn verklaring heeft gezegd. De situatie is dan niet grappig, de feiten waar iemand van wordt beschuldigd zijn dan niet grappig, maar het antwoord kan desalniettemin lachwekkend zijn. Zo werd Willem Holleeder door de CIE, Criminele Inlichtingen Eenheid, geconfronteerd met het feit dat hij op de dodenlijst stond. Holleeder bleef daar heel rustig onder en liet de agenten weten: *'Kan niet, die maak ik zelf.'*

5 Edellaakbare rechters

Voor veel mensen is het erg spannend om voor een rechter te verschijnen. Hoewel prima kan worden volstaan met ‘u’ en ‘mevrouw’/‘meneer’ hebben veel mensen het idee dat zij een titel moeten gebruiken. Als advocaat maak ik dagelijks mee dat mensen zich vergissen en dat ze de rechter een mooiere (of veel minder mooie) titel willen geven dan nodig is.

Zo herinner ik me Henk. Henk had zich schuldig gemaakt aan wat beledigende opmerkingen tegen agenten. Het was duidelijk dat Henk bij de rechter in elk geval zijn best wilde doen. Op elke vraag antwoordde Henk steevast ‘*ja, majesteit*’ of ‘*nee, majesteit*’. Het viel me op dat de rechter geen behoefte had Henk te verbeteren.

En zo zijn er nog veel meer titels bekend. Pas geleden was ik op een bijeenkomst van wat juristen onder wie ook veel rechters. Ik vroeg hen naar grappige titels die zij zich herinnerden. De aanschrijftitel is ‘*edelachtbare*’ voor een rechter of ‘*edelgrootachtbare*’ voor een rechter (raadsheer) bij het gerechtshof. Titels die rechters door de jaren heen hebben gehoord zijn onder andere: ‘*weledelachtige*’, ‘*erwaarde*’, ‘*weledelstreng*’.

Een verdachte van Noord-Afrikaanse afkomst wist het bij een vrouwelijke rechter wel erg bont te maken door haar de hele behandeling door steeds aan te spreken met ‘*chef*’. Ook is er een rechter geweest die tijdens de behandeling in een zaak ‘*gast*’ werd genoemd.

‘ja, majesteit’

‘nee, majesteit’

‘edelachtbare’

‘edelgrootachtbare’

‘weledelachtige’

‘eerwaarde’

‘weledelstrenge’

‘chef’

‘gast’

‘ja, edellaakbare’

Een cliënt van mij maakte de mooiste verspreking. Hij stelde zich heel netjes op, gedroeg zich uitstekend, maar noemde de rechter telkens *'edellaakbare'*. De rechter zag de humor er niet van in en ergerde zich zichtbaar wanneer het *'laakbare'* door de zaal gonsde. Toen de rechter na een paar keer de cliënt verbeterde met: *'Edelachtbare!'*, antwoordde de cliënt:

'Ja, edellaakbare', waarna de rechter het opgaf. Ondanks het feit dat de cliënt zich netjes gedroeg weet ik dat hij een hekel aan het rechtssysteem had. Ik vermoedde dan ook dat de cliënt de rechter met opzet *edellaakbare* noemde. Hij is nog steeds mijn cliënt en beweert tot op de dag van vandaag dat het een vergissing was.